

ІНФОРМАТИКА, ОБЧИСЛЮВАЛЬНА ТЕХНІКА ТА АВТОМАТИЗАЦІЯ

УДК 517.97

П.І. Когут, д.ф.-м.н., проф.
Дніпропетровський державний технічний університет

П.М. Повідайко, к.т.н., доц.
Житомирський інженерно-технологічний інститут

Т.М. Рудянова, доц.
Дніпропетровський державний технічний університет

ДО УСЕРЕДНЕННЯ ЗАДАЧ ВЕКТОРНОЇ ОПТИМІЗАЦІЇ В ЕВКЛІДОВИХ ПРОСТОРАХ

Для довільної послідовності задач n -критеріальної оптимізації досліджуються проблеми структурної ідентифікації її V -границі. Встановлено достатні умови, за яких V -усереднену задачу векторної оптимізації можна представити у вигляді n -критеріальної задачі, кожен зі скалярних критеріїв якої є результатом S -усереднення відповідної однокритеріальної задачі умовної мінімізації.

Вступ

Основним об'єктом досліджень даної роботи виступає задача векторної оптимізації:

$$\left\langle \Lambda - \operatorname{Inf}_{x \in X_\varepsilon} F^\varepsilon(x) \right\rangle, \quad (1)$$

де відображення $F^\varepsilon : X_\varepsilon \rightarrow R^n$ є n -вимірним критерієм зі значеннями в евклідовому просторі R^n , що напівопорядкований замкненим тілесним конусом Λ . Через $\Lambda - \operatorname{Inf}_{x \in X_\varepsilon} F^\varepsilon(x)$ позначено сукупність всіх точних нижніх (за конусом Λ) граней множини $\{y = F^\varepsilon(x) \mid \forall x \in X_\varepsilon\}$.

Вважається, що компоненти математичного опису задачі (1) можуть довільним чином залежати від деякого "малого" параметра ε . Зокрема, залежність від параметра ε допускається як для векторнозначного відображення $F^\varepsilon : X_\varepsilon \rightarrow R^n$, за яким оцінюється якість системи, так і для X_ε – множини допустимих значень параметрів та функцій керувань. Як правило, обчислювальні методи в дослідженні такого класу задач при "малих" значеннях ε стають непридатними [1, 2]. Проте, з точки зору практичних застосувань, на етапі оптимального проектування таких систем за багатьма критеріями важливо вміти визначити їх поведінку при $\varepsilon \rightarrow 0$ і побудувати в деякому розумінні граничну (тобто усереднену) задачу оптимального проектування.

Зауважимо, що в науковій періодиці практично відсутні роботи з дослідження проблем усереднення задач векторної оптимізації. Разом з тим, наведена вище постановка досліджень багато в чому аналогічна типовим проблемам з теорії усереднення задач умовної мінімізації та оптимального керування [1, 2, 3, 4]. Як відомо, в основі процедури усереднення задач умовної мінімізації та оптимального керування лежить концепція S -збіжності направленості функціоналів $\{F^\varepsilon : X \rightarrow \bar{R}\}_{\varepsilon \rightarrow 0}$, що була започаткована в роботах [3, 4, 7]. Проте наявність в (1) критерію у вигляді відображення зі значеннями в напівопорядкованому евклідовому просторі робить неможливим пряме перенесення відомих "однокритеріальних" результатів. Разом з тим, як буде показано нижче, усереднення задач векторної оптимізації можна отримати через покомпонентне S -усереднення відповідних однокритеріальних задач.

1. Попередні результати

Нехай (X, τ) – довільний хаусдорфів топологічний простір, $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ – деяка сукупність його підмножин, A – довільна множина індексів. Позначимо через W направлену систему непорожніх підмножин множини A . Тобто для будь-яких елементів A_1, A_2 із W існує третій елемент, що лежить в перетині $A_1 \cap A_2$. Ясно, що для послідовностей множини A є

множиною натуральних чисел, а система W співпадає з множинами типу $\{n, n + 1, \dots\}$. Надалі всяку функцію, що визначена на множині A з направленою системою W , будемо називати узагальненою послідовністю або направленістю. Позначимо через $N_\tau(x)$ фільтр всіх τ -відкритих околів точки x в (X, τ) . Наведемо відомі означення топологічної збіжності множин згідно з роботою [10, с. 84].

Означення 1.1. Множину $X' \subseteq X$ називають нижньою топологічною границею направленості $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ за відцентрованою системою W і позначають $X' = \tau - Li X_\alpha$, якщо для будь-якого околу $U \in N_\tau(x)$ довільної точки $x \in X'$ знайдеться елемент G із системи W такий, що для будь-якого $\alpha \in G$ буде виконуватися умова $U \cap X_\alpha \neq \emptyset$.

Означення 1.2. Множину $X'' \subseteq X$ називають верхньою топологічною границею направленості $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ за направленою системою W і позначають $X'' = \tau - Ls X_\alpha$, якщо для будь-якого околу $U \in N_\tau(x)$ довільної точки $x \in X''$ і довільного елемента G системи W знайдеться індекс $\alpha \in G$ такий, що $U \cap X_\alpha \neq \emptyset$.

Зауважимо, що у випадку, коли A є множиною натуральних чисел, а система W є сукупністю множин $\{n, n + 1, \dots\}$, наведені поняття топологічних границь в точності співпадають з означеннями верхньої та нижньої К-границь за Пенлеве-Куратівським [8, с. 343].

Нехай всюди в подальшому A – напіввпорядкована за зростанням множина індексів. Тоді, згідно з наведеними властивостями топологічних границь, буде справедливим такий висновок:

- (1) якщо $\tau - Li X_\alpha \neq \emptyset$, то для будь-якої точки $x \in (\tau - Li X_\alpha)$ можна вибрати направленість $\{x_\alpha\}_{\alpha \in A}$ та індекс $\beta \in A$ такі, що $x_\alpha \in X_\alpha, \forall \alpha \succ \beta$ і $x_\alpha \xrightarrow{\tau} x$;
- (2) якщо $\tau - Ls X_\alpha \neq \emptyset$, то для будь-якої точки $x \in (\tau - Ls X_\alpha)$ можна вибрати направлену за зростанням множину B і направленість $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$ такі, що для всякого $\alpha \in A$ можна вказати індекс $\beta(\alpha) \in B$, при якому буде виконуватися умова: для будь-якого $\beta' \in B (\beta' \succ \beta)$ знайдеться $\alpha' \in A (\alpha' \succ \alpha)$ таке, що $y_{\beta'} \in X_{\alpha'}$ і $y_{\beta'} \xrightarrow{\tau} x$.

Таким чином, $\tau - Ls X_\alpha$ та $\tau - Li X_\alpha$ є τ -замкненими підмножинами топологічного простору (X, τ) і представляють собою відповідно сукупність границь та граничних точок для всіх направленостей $\{x_\alpha\}_{\alpha \in A}$, що побудовані за правилом $x_\alpha \in X_\alpha, \forall \alpha \in A$.

Означення 1.3. Узагальнену послідовність $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ називають топологічно збіжною, якщо існує множина $E \subseteq X$ така, що $E = \tau - Ls X_\alpha = \tau - Li X_\alpha$.

Множину E називають топологічною границею для $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ і позначають $E = \tau - Lm X_\alpha$.

Нехай (Y, μ) – дійсний векторний топологічний простір, що напівупорядкований конусом Λ (тобто бінарне відношення $x \leq^{(\Lambda)} y$ означене тільки для елементів $x, y \in Y$, що задовольняють умові $y - x \in \Lambda$). Конус Λ будемо вважати тілесним і замкненим. Нехай $<^{(\Lambda)}$ – відношення строгого порядку на $Y \times Y$, тобто: $x <^{(\Lambda)} y$, якщо $x \leq^{(\Lambda)} y$ і $x \neq y$. Для довільної підмножини Ω напівупорядкованого векторного простору $\left(Y, \leq^{(\Lambda)} \right)$ позначимо через $Min(\Omega | \Lambda)$ сукупність всіх $\bar{x} \leq^{(\Lambda)}$ -мінімальних елементів, тобто: $x^* \in \Omega$ є $\leq^{(\Lambda)}$ -мінімальним, якщо не існує $y \in \Omega$ такого, що $y <^{(\Lambda)} x^*$. Аналогічно можна означити множину $Max(\Omega | \Lambda)$. Далі, через $\Lambda - Inf(\Omega)$ будемо позначати сукупність всіх точних нижніх граней для Ω : тобто $x^* \in Y$ належить $\Lambda - Inf(\Omega)$, якщо не існує $y \in \Omega$ такого, що $y <^{(\Lambda)} x^*$ і для будь-якого μ -відкритого околу V точки x^* виконується умова $V \cap \Omega \neq \emptyset$. Відповідно множину точних верхніх граней для Ω позначатимемо як $\Lambda - Sup(\Omega)$.

Означення 1.4. Елемент $x^* \in Y$ будемо називати мажорантою (мінорантою) множини Ω в $(Y, \leq^{(\Lambda)})$, якщо $x^* \in \text{Min}(D | \Lambda)$ (відповідно $x^* \in \text{Max}(B | \Lambda)$), де множини D і B означені за правилами:

$$D = \left\{ a \in Y \mid y \leq a \quad \forall y \in \Omega \right\}; \quad B = \left\{ a \in Y \mid a \leq y \quad \forall y \in \Omega \right\}.$$

Надалі мажоранту та міноранту для множини Ω будемо позначати як $\text{Major}_\Lambda(\Omega)$ та $\text{Minor}_\Lambda(\Omega)$ відповідно.

Нехай $\{a_\alpha\}_{\alpha \in A}$ — довільна направленість в Y , де A — напівупорядкована множина індексів, що направлена за зростанням.

Означення 1.5. Нижньою (верхньою) границею направленості $\{a_\alpha\}_{\alpha \in A}$ в $(Y, \leq^{(\Lambda)})$ будемо називати множину, що задається правилом:

$$\Lambda - \liminf_{\alpha \in A} a_\alpha = \Lambda - \text{Inf}(M); \quad \left(\Lambda - \limsup_{\alpha \in A} a_\alpha = \Lambda - \text{Sup}(M) \right),$$

де M є сукупністю всіх точок μ -згущення для $\{a_\alpha\}_{\alpha \in A}$ (тобто $b \in M$, якщо для будь-яких $V \in N_\mu(b)$ та $\alpha \in A$ існує індекс $\beta \succ \alpha$ такий, що $a_\beta \in V$).

Отже, направленість $\{a_\alpha\}_{\alpha \in A}$ буде μ -збіжною, якщо знайдеться елемент $a^* \in Y$ такий, що $\Lambda - \liminf_{\alpha \in A} a_\alpha = \{a^*\} = \Lambda - \limsup_{\alpha \in A} a_\alpha$.

Скористаємося відомими позначеннями для верхнього та нижнього перетинів бінарного відношення $\leq^{(\Lambda)}$ [12]:

$$[\leq^{(\Lambda)}]^+(x) = \left\{ y \in Y \mid x \leq y \right\}; \quad [\leq^{(\Lambda)}]^-(x) = \left\{ y \in Y \mid y \leq x \right\}.$$

Нехай X_\emptyset — непорожня множина в X , а $F : X_\emptyset \rightarrow Y$ — деяке відображення.

Означення 1.6. Точною нижньою гранню (інфімум) відображення $F : X_\emptyset \rightarrow Y$ будемо називати множину $\Lambda - \text{Inf}_{x \in X_\emptyset} F(x)$, що означена за правилом: $a \in \Lambda - \text{Inf}_{x \in X_\emptyset} F(x)$ тоді і тільки тоді, якщо:

- 1) $a \notin [\leq^{(\Lambda)}]^+(F(x))$ при всіх $x \in X_\emptyset$;
- 2) для будь-якого $b \in Y \left(a < b \right)$ знайдеться елемент $x^* \in X_\emptyset$ такий, що $F(x^*) < b$.

Аналогічно можна означити множину $\Lambda - \text{Sup}_{x \in X_\emptyset} F(x)$.

Нехай Infty — множина невластних елементів для Y . Виділимо з неї непорожню підмножину $\text{Infty}(+)$, яку будемо називати сукупністю Λ -найбільших елементів на множині $\bar{Y} = Y \cup \text{Infty}$. Оскільки частковий порядок, що індукується в Y із \bar{Y} , повинен співпадати з порядком $\leq^{(\Lambda)}$ на Y , то будемо вважати, що $\text{Infty}(+) = \Lambda - \text{Inf}(\emptyset)$.

Надалі будемо розглядати відображення, які приймають значення в множині $Y^* \stackrel{\text{def}}{=} Y \cup \text{Infty}(+)$. Порядкові та алгебраїчні операції в "піврозширеному просторі" Y^* будемо вважати індукованими із \bar{Y} .

2. Формалізм V-усереднення задач векторної оптимізації

Розглянемо на елементах дійсного хаусдорфового топологічного простору (X, τ) таку сукупність відображень:

$$\left\{ F^\alpha : X_\alpha \rightarrow Y^* \right\}_{\alpha \in A}. \tag{2}$$

Нехай $\tau - LsX_\alpha$ та $\tau - LiX_\alpha$ є відповідно нижньою та верхньою топологічними границями направленості підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$. Згідно з [13], $\tau - LsX_\alpha$ і $\tau - LiX_\alpha$ є τ -замкненими підмножинами топологічного простору (X, τ) і представляють собою відповідно сукупність границь та граничних точок для всіх направленостей $\{x_\alpha\}_{\alpha \in A}$, що збудовані за правилом $x_\alpha \in X_\alpha, \forall \alpha \in A$. Всюди далі, якщо не обумовлено інше, будемо вважати, що для сукупності $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ виконується умова $\tau - LiX_\alpha \neq \emptyset$. Позначимо через $\rho = \tau \times \mu$ топологію добутку на $X \times Y$ і пов'яжемо з направленістю (2) наступні відображення.

Означення 2.1. Нижньою V -границею для $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow Y^*\}_{\alpha \in A}$ будемо називати відображення $F_V : \tau - LsX_\alpha \rightarrow Y^*$ (позначимо $F_V = \Lambda(p) - li_V F^\alpha$) таке, що $\forall x \in \tau - LsX_\alpha$:

$$(\Lambda(p) - li_V F^\alpha)(x) \stackrel{def}{=} \Lambda - \overline{Sup}_{U \in N_\tau(x)} \left\{ \Lambda - \frac{Lim inf}{\substack{\alpha \in A \\ X_\alpha \cap U \neq \emptyset}} \left[\Lambda - \frac{Inf}{y \in U \cap X_\alpha} F^\alpha(y) \right] \right\}. \quad (3)$$

Означення 2.2. Верхньою V -границею для $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow Y^*\}_{\alpha \in A}$ будемо називати відображення $F^V : \tau - LiX_\alpha \rightarrow Y^*$ (позначимо $F^V = \Lambda(p) - ls_V F^\alpha$) таке, що $\forall x \in \tau - LiX_\alpha$

$$(\Lambda(p) - ls_V F^\alpha)(x) \stackrel{def}{=} \Lambda - \overline{Sup}_{U \in N_\tau(x)} \left\{ \Lambda - \overline{Lim sup}_{\alpha \in A} \left[\Lambda - \frac{Inf}{y \in U \cap X_\alpha} F^\alpha(y) \right] \right\}. \quad (4)$$

Тут залучено такі позначення:

$$\begin{aligned} \Lambda - \frac{Lim inf}{\alpha \in A} F^\alpha(u_\alpha) &= \Lambda - \overline{Sup}_{\alpha \in A} \left\{ \Lambda - \frac{Inf}{\alpha > \beta} F^\beta(u_\beta) \right\}; \\ \Lambda - \frac{Lim sup}{\alpha \in A} F^\alpha(u_\alpha) &= \Lambda - \frac{Inf}{\alpha \in A} \left\{ \Lambda - \frac{Sup}{\alpha > \beta} F^\beta(u_\beta) \right\}; \\ \Lambda - \frac{Inf}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) &\stackrel{def}{=} \text{Minor}_\Lambda \left(\Lambda - \frac{Inf}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) \right); \\ \Lambda - \frac{Sup}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) &\stackrel{def}{=} \text{Major}_\Lambda \left(\Lambda - \frac{Sup}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) \right); \\ \Lambda - \frac{Sup}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) &\stackrel{def}{=} \text{Minor}_\Lambda \left(\Lambda - \frac{Sup}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) \right); \\ \Lambda - \frac{Inf}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) &\stackrel{def}{=} \text{Major}_\Lambda \left(\Lambda - \frac{Inf}{y \in \Omega} A_\varepsilon(y) \right). \end{aligned}$$

Наступний результат є прямим наслідком наведених вище означень.

Лема 2.1. Нехай для направленості множин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ виконується умова $\tau - LiX_\alpha \neq \emptyset$. Тоді

$$(\Lambda(p) - li_V F^\alpha)(x) \stackrel{(\Lambda)}{\leq} (\Lambda(p) - ls_V F^\alpha)(x) \text{ при всіх } x \in \tau - LiX_\alpha.$$

Означення 2.3. Відображення $F : (\tau - LiX_\alpha) \rightarrow Y^*$ будемо називати V -границею направленості $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow Y^*\}_{\alpha \in A}$, якщо для всіх $x \in \tau - LiX_\alpha$ виконується співвідношення:

$$F(x) = (\Lambda(p) - li_V F^\alpha)(x) = (\Lambda(p) - ls_V F^\alpha)(x). \quad (5)$$

Якщо тожність (5) залишиться в силі при всіх $x \in \tau - LsX_\alpha$, то таку направленість будемо називати абсолютно V -збіжною.

Зауваження 2.1. В подальшому V -границю направленості (2) будемо позначати через $\Lambda(p) - lm_V F^\alpha$, а її абсолютну V -границю – через $\Lambda(p) - lm_V^\alpha F^\alpha$. Ясно, що направленість (2) буде абсолютно V -збіжною, якщо вона V -збігається і, крім того, виконується умова $\tau - LiX_\alpha = \tau - LsX_\alpha$.

Пов'яжемо з направленістю (2) таку сукупність задач векторної мінімізації:

$$\left\{ \left\{ \Lambda - \frac{inf}{x \in X_\alpha} F^\alpha(x) \right\}, \alpha \in A \right\} \quad (6)$$

та введемо до розгляду задачі:

$$\begin{aligned} (\Xi^V): & \left\langle \Lambda - \inf_{x \in \tau - Li X_\alpha} (\Lambda(\rho) - ls_V F^\alpha(x)) \right\rangle; \\ (\Xi_V): & \left\langle \Lambda - \inf_{x \in \tau - Ls X_\alpha} (\Lambda(\rho) - li_V F^\alpha(x)) \right\rangle. \end{aligned}$$

Означення 2.4. Для направленості задач (6) задачі Ξ^V та Ξ_V будемо називати відповідно верхньою та нижньою варіаційними V -границями.

Зауваження 2.2. Нехай для множин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$ виконується умова: $\tau - Li X_\alpha \neq \emptyset$. Тоді, згідно з лемою 2.1, буде справедливим співвідношення $\varphi \preceq^{(\Lambda)} \psi$, де φ та ψ — довільні представники множин:

$$\Lambda - \inf_{x \in \tau - Ls X_\alpha} (\Lambda(\rho) - li_V F^\alpha(x)) \text{ та } \Lambda - \inf_{x \in \tau - Li X_\alpha} (\Lambda(\rho) - ls_V F^\alpha(x))$$

відповідно, а через $\preceq^{(\Lambda)}$ позначено бінарне відношення: $x \preceq^{(\Lambda)} y \Leftrightarrow y \in \left[<^{(\Lambda)} \right] (x)$.

Зауважимо, що $\preceq^{(\Lambda)}$ є рефлексивним і антисиметричним бінарним відношенням на Y . Проте для $\preceq^{(\Lambda)}$ властивість транзитивності не виконується (тобто $\preceq^{(\Lambda)}$ не є відношенням порядку на Y).

Означення 2.5. Будемо казати, що для направленості (6) існує слабка варіаційна V -границя, якщо на множині $\tau - Li X_\alpha$ виконується тожність $\Lambda(\rho) - li_V F^\alpha = \Lambda(\rho) - ls_V F^\alpha$, і відповідно є сильна варіаційна V -границя, якщо для направленості відображень (2) існує $\Lambda(\rho) - lm_V^\alpha F^\alpha : \tau - Lm X_\alpha \rightarrow Y^*$.

Таким чином, слабка та сильна варіаційні V -границі є такими задачами векторної оптимізації:

$$\begin{aligned} & \left\langle \Lambda - \inf_{x \in \tau - Li X_\alpha} (\Lambda(\rho) - lm_V F^\alpha(x)) \right\rangle; \\ & \left\langle \Lambda - \inf_{x \in \tau - Lm X_\alpha} (\Lambda(\rho) - lm_V^\alpha F^\alpha(x)) \right\rangle. \end{aligned}$$

Характерною ознакою наведених варіаційних границь є наступні результати.

Твердження 2.1. Відображення

$$\Lambda(\rho) - li_V F^\alpha : \tau - Ls X_\alpha \rightarrow Y^* \text{ та } \Lambda(\rho) - ls_V F^\alpha : \tau - Li X_\alpha \rightarrow Y^*$$

є $\Lambda(\rho)$ - напівнеперервними знизу на множинах $\tau - Ls X_\alpha$ та $\tau - Li X_\alpha$ відповідно.

Означення 2.6. Направленість точок $\{x_\beta\}_{\beta \in B}$ в топологічному просторі (X, τ) , де B — частково впорядкована за зростанням множина індексів, будемо називати еквіузгодженою з направленістю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, якщо існує відображення $G : B \rightarrow A$ таке, що $x_\beta \in X_{G(\beta)}$ для кожного $\beta \in B$ і для кожного $\alpha' \in A$ існує $\beta' \in B$, при якому із $\beta \succeq \beta'$ випливає $G(\beta) \succeq \alpha'$ [3].

Теорема 2.1. Нехай топологічний простір (X, τ) та векторний топологічний простір (Y, μ) задовольняють першій аксіомі зліченності, $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow Y^*\}_{\alpha \in A}$ — довільна направленість відображень, для якої виконується умова $\tau - Li X_\alpha \neq \emptyset$. Тоді відображення $F : \tau - Li X_\alpha \rightarrow Y^*$ буде V -границею для $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow Y^*\}_{\alpha \in A}$ в тому і тільки тому випадку, якщо:

(1) для кожного елемента $x \in \tau - Li X_\alpha$ та довільної направленості $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$, що τ -збігається до x і еквіузгоджена з сукупністю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, виконується співвідношення:

$$F(x) \preceq^{(\Lambda)} \Lambda - \liminf_{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta); \tag{7}$$

(2) для кожного елемента $x \in \tau - Li X_\alpha$ існує τ -збіжна до x направленість $\{\bar{x}_\alpha\}_{\alpha \in A}$ така, що починаючи з деякого $\alpha_0 \in A$, виконуються включення $\bar{x}_\alpha \in X_\alpha \forall \alpha \geq \alpha_0$ і при цьому:

$$\Lambda - \overline{\limsup}_{\alpha \in A} F^\alpha(\bar{x}_\alpha) \stackrel{(\Lambda)}{\leq} F(x).$$

3. Варіаційна V-збіжність в евклідових просторах

Нехай $Y = R^n$. Позначимо μ через топологію поточної збіжності на R^n . Введемо до розгляду напіврозширений евклідовий простір \bar{R}^n (аналог множини Y^*).

Нехай $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n\}_{\alpha \in A}$ – довільна направленість, для якої виконується умова $\tau - Li X_\alpha \neq \emptyset$. Розглянемо відповідну сукупність задач векторної оптимізації:

$$\left\{ \left\langle \Lambda - \inf_{x \in X_\alpha} F^\alpha(x) \right\rangle = \left\langle \Lambda - \inf_{x \in X_\alpha} \begin{bmatrix} F_1^\alpha(x) \\ F_2^\alpha(x) \\ \dots \\ F_n^\alpha(x) \end{bmatrix} \right\rangle, \alpha \in A \right\}, \tag{8}$$

де Λ – довільний замкнений тілесний конус в R^n .

Як відомо, один з найбільш поширених методів дослідження задач векторної оптимізації полягає в переході до відповідних λ -згорток. У зв'язку з цим, при фіксованому значенні вектора $\lambda^* \in \Lambda^*$, де Λ^* є спряженим конусом до конуса Λ , вихідній сукупності задач (8) поставимо у відповідність множину скалярних задач умовної мінімізації:

$$\left\{ \left\langle \inf_{x \in X_\alpha} (\lambda^*, F^\alpha(x))_{R^n} \right\rangle = \left\langle \inf_{x \in X_\alpha} \sum_{i=1}^n \lambda_i^* F_i^\alpha(x) \right\rangle_{\alpha \in A} \right\}. \tag{9}$$

Нехай для направленості (9) існує сильна варіаційна \mathcal{S} -границя [3]:

$$\left\langle \inf_{x \in \tau - Lm X_\alpha} \Phi(x) \right\rangle,$$

де через $\Phi : \tau - Lm X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n$ позначено абсолютну \mathcal{S} -границю направленості скалярних функцій

$$\left\{ (\lambda^*, F^\alpha(\cdot))_{R^n} : X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n \right\}_{\alpha \in A}, \tag{10}$$

тобто $\Phi(x) \equiv \tau - lm_s (\lambda^*, F^\alpha(x))_{R^n}$.

Наведемо основні питання, які будуть досліджуватися в даній статті:

1. За яких умов абсолютна \mathcal{S} -границя $\Phi : \tau - Lm X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n$ для направленості λ^* -згорток (10) буде λ^* -згорткою для V -граничного відображення:

$$\Lambda(\rho) - lm_V F^\alpha : \tau - Lm X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n,$$

тобто буде виконуватися співвідношення:

$$\Phi(x) = (\lambda^*, \Lambda(\rho) - lm_V F^\alpha(x))_{R^n}, \forall x \in \tau - Lm X_\alpha?$$

2. Які достатні умови гарантують виконання співвідношення:

$$(\lambda^*, \Lambda(\rho) - lm_V F^\alpha(x))_{R^n} = \sum_{i=1}^n \lambda_i^* (\tau - lm_s F_i^\alpha(x)),$$

тобто за яких умов абсолютну V -границю

$$\Lambda(\rho) - lm_V F^\alpha : \tau - Lm X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n$$

для направленості відображень $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n\}_{\alpha \in A}$ можна представити у вигляді n -вимірного вектора, компоненти якого є \mathcal{S} -границями відповідних компонентів вихідної направленості векторнозначних функцій?

Наведемо один допоміжний результат.

Лема 3.1. Нехай $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \bar{R}^n\}_{\alpha \in A}$ – довільна направленість векторозначних функцій, для якої виконується умова $\tau - LsX_\alpha \neq \emptyset$, Λ^* – спряжений конус до конуса $\Lambda \subset R^n$. Тоді для будь-яких $\lambda^* \in \Lambda^*$ та $x \in \tau - LsX_\alpha$ і довільної направленості $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$, що τ -збігається до x і еквіузгоджена з сукупністю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, виконується нерівність:

$$\left(\lambda^*, \Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta) \right)_{R^n} \leq \liminf_{\beta \in B} (\lambda^*, F^{G(\beta)}(y_\beta))_{R^n}. \quad (11)$$

Доведення.

Для обраних $x \in \tau - LsX_\alpha$ та $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$ введемо позначення $W \stackrel{\text{def}}{=} \Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta)$. Тоді

буде очевидним таке співвідношення:

$$0 = \Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} [F^{G(\beta)}(y_\beta) - W] = \Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta) - W.$$

Отже, для будь-якого $\lambda^* \in \Lambda^*$ одержимо:

$$0 = \left(\lambda^*, \Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} [F^{G(\beta)}(y_\beta) - W] \right)_{R^n} = \left(\lambda^*, \Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta) \right)_{R^n} - (\lambda^*, W)_{R^n}. \quad (12)$$

Проте, згідно з означенням операції $\Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B}$, для будь-якої направленості $\{a_\beta\}_{\beta \in B}$ в R^n можемо записати:

$$\Lambda - \frac{\text{Lim inf}}{\beta \in B} a_\beta = \text{Minor}_\Lambda \left(\Lambda - \liminf_{\beta \in B} a_\beta \right) = \text{Minor}_\Lambda (\Lambda - \text{Inf } M),$$

де через M позначено множину точок μ -згущення для $\{a_\beta\}_{\beta \in B}$.

Нехай M^1 та M^0 – множини точок згущення в R^n для направленостей $\{F^{G(\beta)}(y_\beta)\}_{\beta \in B}$ та $\{F^{G(\beta)}(y_\beta) - W\}_{\beta \in B}$ відповідно. Тоді:

$$\text{conv}_\Lambda (\Lambda - \text{Inf } M^1) = \text{Minor}_\Lambda (\Lambda - \text{Inf } M^1) + \Lambda = W + \Lambda.$$

Отже:

$$\text{conv}_\Lambda (\Lambda - \text{Inf } M^0) = \Lambda.$$

Звідси знаходимо:

$$\text{conv}_\Lambda M^0 = \Lambda. \quad (13)$$

Оскільки операція скалярного добутку $(\cdot, \cdot)_{R^n}$ є бінеперервною в τ -топології, то точками згущення в R^n для числової направленості

$$\left\{ (\lambda^*, F^{G(\beta)}(y_\beta) - W)_{R^n} \right\}_{\beta \in B} \quad (14)$$

буде така сукупність елементів:

$$M_{\lambda^*}^0 = \{ a \in R^n \mid a = (\lambda^*, b)_{R^n} \forall b \in M^0 \}.$$

Отже, $\text{Inf } M_{\lambda^*}^0$ є нижньою границею числової направленості (14), тобто

$$\liminf_{\beta \in B} (\lambda^*, F^{G(\beta)}(y_\beta) - W)_{R^n} \stackrel{\text{def}}{=} \text{Inf } M_{\lambda^*}^0. \quad (15)$$

Далі, як випливає з (13), має місце включення $M^0 \subset \Lambda$. Тому для будь-якого вектора λ^* із спряженого конуса Λ^* будуть очевидними співвідношення:

$$(\lambda^*, b)_{R^n} \geq 0 \quad \forall b \in M^0.$$

Тоді, приймаючи до уваги (15), можемо записати:

$$\liminf_{\beta \in B} (\lambda^*, F^{G(\beta)}(y_\beta) - W)_{R^n} = \liminf_{\beta \in B} (\lambda^*, F^{G(\beta)}(y_\beta))_{R^n} - (\lambda^*, W)_{R^n} \geq 0. \quad (16)$$

Отже, співставивши співвідношення (12) та (16), одержимо вихідну нерівність (11), що і потрібно було встановити.

За повною аналогією до попереднього можна встановити наступний результат.

Лема 3.2. Нехай $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$ – довільна направленість векторнозначних функцій, для якої виконується умова $\tau - LiX_\alpha \neq \emptyset$. Нехай Λ^* – спряжений конус до конуса $\Lambda \subset R^n$. Тоді для будь-яких $\lambda^* \in \Lambda^*$, $x \in \tau - LiX_\alpha$ та довільної направленості $\{x_\alpha\}_{\alpha \in A}$, що τ -збігається до x і задовольняє умові $x_\alpha \in X_\alpha \quad \forall \alpha \in A$, виконується співвідношення:

$$\left(\lambda^*, \Lambda - \overline{\limsup}_{\alpha \in A} F^\alpha(x_\alpha) \right)_{R^n} \geq \limsup_{\alpha \in A} (\lambda^*, F^\alpha(x_\alpha))_{R^n}. \tag{17}$$

Нехай топологічний простір (X, τ) задовольняє першій аксіомі зліченності, $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$ – довільна направленість відображень, для якої виконується умова $\tau - LiX_\alpha \neq \emptyset$. Будемо вважати, що для сукупності $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$ існує V -границя $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$. Тоді, згідно з теоремою 3.1, будуть справедливими такі твердження:

(1) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ і довільної направленості $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$, що τ -збігається до x і еквіузгоджена з сукупністю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, виконується співвідношення:

$$F^*(x) \stackrel{(\Lambda)}{\leq} \Lambda - \underbrace{\liminf}_{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta); \tag{18}$$

(2) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ існує τ -збіжна до x направленість $\{\bar{x}_\alpha\}_{\alpha \in A}$ така, що, починаючи з деякого $\alpha_0 \in A$, виконуються включення $\bar{x}_\alpha \in X_\alpha \quad \forall \alpha \succeq \alpha_0$ і при цьому:

$$\Lambda - \overline{\limsup}_{\alpha \in A} F^\alpha(\bar{x}_\alpha) \stackrel{(\Lambda)}{\leq} F^*(x). \tag{19}$$

Отже, приймаючи до уваги означення бінарних відношень $\stackrel{(\Lambda)}{\leq}$ та $\stackrel{(\Lambda)}{\leq}$, для довільного вектора λ^* із спряженого конуса Λ^* співвідношення (18)–(19) можна переписати таким чином:

(1) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ і довільної направленості $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$, що τ -збігається до x і еквіузгоджена з сукупністю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, виконується нерівність:

$$\left(\lambda^*, F^*(x) \right)_{R^n} \leq \left(\lambda^*, \Lambda - \underbrace{\liminf}_{\beta \in B} F^{G(\beta)}(y_\beta) \right)_{R^n}; \tag{20}$$

(2) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ існує τ -збіжна до x направленість $\{\bar{x}_\alpha\}_{\alpha \in A}$ така, що починаючи з деякого $\alpha_0 \in A$, виконуються включення $\bar{x}_\alpha \in X_\alpha \quad \forall \alpha \succeq \alpha_0$ і при цьому:

$$\left(\lambda^*, \Lambda - \overline{\limsup}_{\alpha \in A} F^\alpha(\bar{x}_\alpha) \right)_{R^n} \leq \left(\lambda^*, F^*(x) \right)_{R^n}. \tag{21}$$

Водночас, нерівності (20)–(21), згідно з лемами 3.1 та 4.2, можна посилити. Отже, для направленості скалярних функцій

$$\left\{ (\lambda^*, F^\alpha(\cdot))_{R^n} : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n} \right\}_{\alpha \in A}$$

будуть справедливими такі твердження:

(1) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ і довільної направленості $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$, що τ -збігається до x і еквіузгоджена з сукупністю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, виконується співвідношення:

$$\left(\lambda^*, F^*(x) \right)_{R^n} \leq \liminf_{\beta \in B} \left(\lambda^*, F^{G(\beta)}(y_\beta) \right)_{R^n}; \tag{22}$$

(2) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ існує τ -збіжна до x направленість $\{\bar{x}_\alpha\}_{\alpha \in A}$ така, що починаючи з деякого $\alpha_0 \in A$, виконуються включення $\bar{x}_\alpha \in X_\alpha \quad \forall \alpha \succeq \alpha_0$ і при цьому:

$$\limsup_{\beta \in B} \left(\lambda^*, F^\alpha(\bar{x}_\alpha) \right)_{R^n} \leq \left(\lambda^*, F^*(x) \right)_{R^n}. \tag{23}$$

Проте, за результатами досліджень варіаційної збіжності задач умовної мінімізації [6, 7], наведені властивості (22) та (23) є гарантом того, що функція $(\lambda^*, F^*(\cdot))_{R^n} : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$ є S -границею для направленості λ^* -згорток:

$$\left\{ (\lambda^*, F^*(x))_{R^n} : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n} \right\}_{\alpha \in A}.$$

Отже, встановлений результат можна сформулювати наступним чином.

Теорема 3.1. Нехай в топологічному просторі (X, τ) , що задовольняє першій аксіомі зліченності, задано направленість підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, для якої $\tau - LiX_\alpha \neq \emptyset$. Нехай відображення $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$ є V -границею для $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$. Тоді для направленості λ^* -згортки $\{(\lambda^*, F^\alpha(\cdot))_{R^n} : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$, де λ^* – довільний вектор із спряженого конуса Λ^* , існує S -границя, яка є λ^* -згорткою V -граничного відображення $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$, тобто виконується співвідношення:

$$(\lambda^*, F^\alpha(\cdot))_{R^n} \xrightarrow{S} (\lambda^*, F^*(\cdot))_{R^n}. \tag{24}$$

Нехай для направленості відображень $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$ існує V -границя $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$. З'ясуємо структуру цієї V -границі. Зокрема, за яких умов відображення $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$ можна представити у вигляді n -вимірного вектора, компоненти якого є S -границями відповідних компонентів вихідної направленості векторнозначних функцій?

Введемо позначення:

$$F^s(x) = \begin{bmatrix} F_1^s(x) \\ F_2^s(x) \\ \dots \\ F_n^s(x) \end{bmatrix} \stackrel{def}{=} \begin{bmatrix} \tau - lm_s F_1^\alpha(x) \\ \tau - lm_s F_2^\alpha(x) \\ \dots \\ \tau - lm_s F_n^\alpha(x) \end{bmatrix}.$$

Нехай виконуються умови теореми 3.1. Оскільки за властивостями S -границь [5] на множині $\tau - LiX_\alpha$ виконується нерівність:

$$\tau - lm_s(\lambda^*, F^\alpha)_{R^n} \geq \sum_{i=1}^n \lambda_i^* \tau - lm_s F_i^\alpha,$$

то враховуючи наведені позначення, одержимо:

$$(\lambda^*, F^*)_{R^n} = \tau - lm_s(\lambda^*, F^\alpha)_{R^n} \geq (\lambda^*, F^s)_{R^n}.$$

Отже, $(\lambda^*, F^* - F^s)_{R^n} \geq 0$. Проте вектор λ^* належить спряженому конусу. Тому $F^* - F^s \in \Lambda$, тобто при виконанні умов теореми 3.1 вектор-функції F^s та F^* знаходяться у співвідношенні $F^s \stackrel{(\Lambda)}{\leq} F^*$.

Таким чином, слід зауважити, що вимога зліченності бази околів $N_\tau(x)$ довільної точки $x \in X$ не є достатньою умовою для виконання тотожності $F^s(x) = F^*(x) \forall x \in \tau - LiX_\alpha$.

Введемо такі позначення для системи одиничних векторів в R^n :

$$e_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}, \quad e_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \dots, \quad e_n = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \dots \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Означення 3.1. Будемо казати, що тілесний конус Λ в R^n задовольняє умові Парето, якщо $e_i \in \Lambda^*$ при всіх значеннях індексу $i = 1, 2, \dots, n$.

Теорема 3.2. Нехай виконуються такі умови:

- (1) топологічний простір (X, τ) задовольняє першій аксіомі зліченності;
- (2) для направленості підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A} \subset X$ існує непорожня нижня топологічна межа $(\tau - LiX_\alpha \neq \emptyset)$;
- (3) в R^n задано тілесний конус Λ , що задовольняє умові Парето;
- (4) відображення $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$ є V -границею для направленості векторнозначних відображень $\{F^\alpha : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$.

Тоді для V -граничного відображення $F^* : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$ буде справедливим:

$$F^*(x) = \begin{bmatrix} F_1^*(x) \\ F_2^*(x) \\ \dots \\ F_n^*(x) \end{bmatrix} \equiv \begin{bmatrix} \tau - lm_s F_1^\alpha(x) \\ \tau - lm_s F_2^\alpha(x) \\ \dots \\ \tau - lm_s F_n^\alpha(x) \end{bmatrix}. \quad (25)$$

Доведення.

Оскільки конус Λ задовольняє умові Парето, прийемо у співвідношеннях (22)–(23) $\lambda^* = e_i$. Тоді при кожному значенні $i = 1, 2, \dots, n$ будуть справедливими такі твердження:

(1) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ і довільної направленості $\{y_\beta\}_{\beta \in B}$, що τ -збігається до x і еквіузгоджена з сукупністю підмножин $\{X_\alpha\}_{\alpha \in A}$, виконується співвідношення:

$$F_i^*(x) \leq \liminf_{\beta \in B} F_i^{G(\beta)}(y_\beta); \quad (26)$$

2) для кожного елемента $x \in \tau - LiX_\alpha$ існує τ -збіжна до x направленість $\{\bar{x}_\alpha\}_{\alpha \in A}$ така, що, починаючи з деякого $\alpha_0 \in A$, виконуються вclusions $\bar{x}_\alpha \in X_\alpha \forall \alpha \succeq \alpha_0$ і при цьому:

$$\limsup_{\alpha \in A} F_i^\alpha(\bar{x}_\alpha) \leq F_i^*(x). \quad (27)$$

Проте, з наведених властивостей (26) та (27) випливає [6], що при кожному значенні $i = 1, 2, \dots, n$ функції $F_i^*(\cdot) : \tau - LiX_\alpha \rightarrow \overline{R^n}$ є S -границями для відповідних направленостей $\{F_i^*(\cdot) : X_\alpha \rightarrow \overline{R^n}\}_{\alpha \in A}$, тобто:

$$F_i^*(\cdot) = \tau - lm_s F_i^\alpha(x), \quad \forall x \in \tau - LiX_\alpha, \quad i = 1, 2, \dots, n.$$

Приклад 3.1. Розглянемо задачу векторної оптимізації:

$$\left\langle \Lambda - \text{Inf}_{(u,y) \in X_\varepsilon} F^\varepsilon(u,y) \right\rangle; \quad (28)$$

$$X_\varepsilon = U \times \left\{ y \in H_0^1(c,d) \mid - \left[a \left(\frac{x}{\varepsilon} \right) y \right]' = u(x), \right. \\ \left. y(c) = y(d) = 0 \right\} \subset L^2(c,d) \times H_0^1(c,d),$$

де U – опукла обмежена та слабко замкнута підмножина гільбертового простору $L^2(c,d)$; ε – малий параметр відображення $F^\varepsilon : X_\varepsilon \rightarrow R^2$, що означений за правилом:

$$F^\varepsilon(u,y) = \begin{bmatrix} F_1^\varepsilon(u,y) \\ F_2^\varepsilon(u,y) \end{bmatrix},$$

$$\text{де } F_1^\varepsilon(u,y) = \int_c^d g \left(\frac{x}{\varepsilon} \right) (y')^2 dx + \int_c^d u^2 dx; \quad F_2^\varepsilon(u,y) = \int_c^d h \left(\frac{x}{\varepsilon} \right) (y)^2 dx + \int_c^d u^2 dx;$$

а $(\cdot), g(\cdot), h(\cdot)$ – строго додатні 1-періодичні функції; Λ – невід’ємний ортант в R^2 (конус Парето). Нехай τ – добуток топологій слабких збіжностей на $L^2(c,d)$ та $H_0^1(c,d)$.

Згідно з результатами роботи [2], для послідовності множин $\{X_\varepsilon\}_{\varepsilon \rightarrow 0}$ існує топологічна границя $\tau - LmX_\varepsilon$, що визначається за правилом:

$$\tau - LmX_\varepsilon = \{(u,y) \in U \times H_0^1(c,d) \mid -a_0 y'' = u\},$$

$$\text{де } a_0 = \left[\int_0^1 a^{-1}(\xi) d\xi \right]^{-1}.$$

Оскільки конус Λ задовольняє умові Парето, а функціонали F_i^ε є рівномірно коерцитивними на $H_0^1(c,d) \times L^2(c,d)$, то для побудови V -усередненої задачі до (28) можна скористатися теоремою 3.2. Тоді отримаємо:

$$\tau - lm_s F_1^\varepsilon(u,y) = g_0 \int_c^d (y')^2 dx + \int_c^d u^2 dx; \\ \tau - lm_s F_2^\varepsilon(u,y) = h_0 \int_c^d y^2 dx + \int_c^d u^2 dx,$$

де:

$$g_0 = \int_0^1 g(\xi) a^{-2}(\xi) d\xi \cdot \left[\int_0^1 a^{-1}(\xi) d\xi \right]^{-2}; \quad h_0 = \int_0^1 h(\xi) d\xi.$$

Таким чином, для V -усередненої задачі буде справедливим:

$$\left\langle \Lambda - \inf_{(u, y) \in \tau - LmX} \left[\begin{array}{l} g_0 \int_c^d (y')^2 dx + \int_c^d u^2 dx \\ h_0 \int_c^d y^2 dx + \int_c^d u^2 dx \end{array} \right] \right\rangle.$$

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бахвалов Н.С., Панасенко Г.П. Осреднение процессов в периодических средах. — М.: Наука, 1984. — 352 с.
2. Жиков В.В., Козлов С.М., Олейник О.А. Усреднение дифференциальных операторов. — М.: Физматлит, 1993. — 464 с.
3. Когут П.И. S -сходимость в теории усреднения задач оптимального управления // Укр. мат. журн., 1997. — Т. 47. — №. 6. — С. 1488–1498.
4. Когут П.И. S -сходимость задач условной минимизации и ее вариационные свойства // Проблемы управления и информатики, 1997. — № 4. — С. 64–79.
5. Когут П.И. Вариационная сходимость задач минимизации. Часть 1. Определение и основные свойства // Проблемы управления и информатики, 1996. — № 5. — С. 29–43.
6. Когут П.И. Секвенциальные свойства S -пределов и их приложения в задачах оптимизации // Компьютерные методы в задачах прикладной математики и механики. Сб. трудов ИК НАН Украины. — 1997. — С. 47–54.
7. Kogut P., Leugering G. S -Homogenization of Optimal Control Problems in Banach Spaces // Mathematische Nachrichten, 2000 (to appear).
8. Куратовский К. Топология: В 2 т. — М.: Мир, 1966. — Т. 1. — 594 с.
9. Методы оптимизации в экономико-математическом моделировании / Под ред. Е.Г. Гольштейна — М.: Наука, 1991. — 448 с.
10. Федорчук В.В., Филлипов В.В. Общая топология. Основные конструкции. — М.: МГУ, 1998. — 252 с.

КОГУТ Петро Ілліч — доктор фізико-математичних наук, професор кафедри комп'ютерних інформаційних технологій Дніпропетровського державного технічного університету залізничного транспорту.

Наукові інтереси:

— варіаційне числення та теорія оптимального керування.

ПОВІДАЙКО Петро Михайлович — кандидат технічних наук, доцент кафедри автоматизованого управління в технічних системах Житомирського інженерно-технологічного інституту.

Наукові інтереси:

— проектування систем оптимального керування.

РУДЯНОВА Тетяна Миколаївна — доцент кафедри вищої математики та комп'ютерних технологій Дніпропетровського державного фінансово-економічного інституту.

Наукові інтереси:

— варіаційне числення та теорія оптимального керування.

Подано 05.12.1999.